

JOSEP VALLS I ROYO
(1904-1999)

SIMFONIA
A LA MEMÒRIA DE JULI GARRETA

PER A ORQUESTRA

dinsic.com

Simfonia

a la memòria de Juli Garreta

1a edició: novembre 2023

© Hereus de Josep Valls i Royo (1904-1999)

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

Edició a cura d'Antoni Ros Marbà

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Dipòsit legal: B 21691-2023

ISMN: 979-0-69239-206-4

Material de lloguer (partitura general i partitels):

DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

www.dinsic.com

e-mail: dinsic@dinsic.com

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la re-prografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
email: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com

El cognom Valls sembla predestinat a vincular-se estretament amb el patrimoni musical català. Valls, per exemple, és el cognom del mestre de capella Francesc Valls (Ca 1671-1747), un dels grans noms del barroc musical del nostre país i autor de la celebèrrima *Missa Scala Aretina* (1702), una obra que va provocar una important controvèrsia musical en l'àmbit europeu. No cal dir que Valls és també el nom de la població d'on era oriünd el gran Robert Gerhard (1896-1970) i un amic d'aquest, Josep Valls i Royo (1904-1999), sembla confirmar aquest vincle entre Valls i la música catalana.

En aproximar-nos a Josep Valls i Royo ho estem fent amb un compositor que format primer a l'Escola Municipal de Barcelona, el 1924 va decidir marxar de l'Estat espanyol per poder evitar el servei militar i mostrar la seva oposició a la nacionalitat espanyola. Es va traslladar a París on va estudiar a la prestigiosa Schola Cantorum on va arribar a ser deixeble de Vincent d'Indy (1851-1931) i també d'Albert Roussel (1869-1937). Vicecònsol a Le Havre de la mà del seu amic personal, el poeta Josep Carner (1884-1970), el 1937 va conèixer a Gerhard a París en el transcurs del Festival de la SIMC (Societat Internacional de Música Contemporània) on es va interpretar una obra seva. Va ser aleshores quan Gerhard li va comunicar el delicat estat de la causa republicana a la Guerra Civil Espanyola (1936-1939), cosa que va portar a Valls i Royo a entrar de nou a l'Estat espanyol, lluitar i acabar exiliat als camps d'Argelers i Barcarès. Va tornar de nou a Le Havre on es va dedicar a la composició.

A la dècada dels anys trenta havia obtingut destacats premis de composició. Així, si el 1932, la Musical Fund Society de Filadèlfia l'havia reconegut amb el primer premi al concurs internacional de composició per el seu *Concert per a quartet de corda i orquestra* (1931), tres anys després, el 1935, va aconseguir ex-aequo, al costat de Joaquim Zamacois (1894-1976) i Josep Barberà i Humbert (1874-1947), el Premi Juli Garreta per la seva *Simfonia* (1935) que ara us presentem. Malauradament, però, la Guerra civil va impossibilitar la seva estrena per part de l'Orquestra Pau Casals. Amb els pas dels anys, el mateix Casals després d'haver analitzat detingudament el *Concert per a violoncel i orquestra* (1943) no va dubtar a fer-li saber que es tractava d'«una obra notable i una filigrana de perfecció» i que a més, que no se li podia demanar més perfecció.

Elogis semblants són els que arriba a declarar l'editor d'aquesta primera publicació de la *Simfonia*, Antoni Ros Marbà, que, en alguns catàlegs, pot llegir-se com la *Simfonia «a la memòria de Juli Garreta»*, dedicatòria que cal relacionar amb l'esmentat premi de la Generalitat de Catalunya. Estrenada, parcialment, al Festival de la SIMC de Varsòvia de 1939 i a Brussel·les, la seva estrena íntegra va tenir lloc a París i, a Barcelona, no es va estrenar fins a l'any 1957 gràcies a la determinació d'Eduard Toldrà al capdavant de l'Orquestra Municipal de Barcelona.

Estem al davant d'una obra de grans proporcions i que es conserva, com la integritat del fons Josep Valls, a la Biblioteca de Catalunya. Amb un travat discurs musical, d'elaboració exquisida, amb un punt deutor del nacionalisme musical, aquesta *Simfonia*, a judici de Ros Marbà, «*està molt ben escrita quant a mitjans, molt ben resolta pel que fa a l'arquitectura, amb contingut i una orquestració d'ascendència francesa*».

Tant de bo aquesta edició pugui contribuir al reconeixement i a la memòria de Josep Valls i Royo, de qui el citat Josep Carner en va escriure allò de «*A Josep Valls, també llunyà, de tan present*».

Oriol Pérez i Treviño

El apellido Valls parece predestinado a vincularse, estrechamente, con el patrimonio musical catalán. Valls, por ejemplo, es el apellido del maestro de capilla Francesc Valls (Ca 1671-1747), uno de los grandes nombres del barroco musical de nuestro país y autor de la celebèrrima *Missa Scara Aretina* (1702), una obra que provocó una importante controversia musical a nivel europeo. Huelga decir que Valls es también el nombre de la población de donde era oriundo el gran Robert Gerhard (1896-1970) y un amigo de éste, Josep Valls i Royo (1904-1999), parece confirmar este vínculo entre Valls y la música catalana.

Al aproximarnos a Josep Valls i Royo lo estamos haciendo con un compositor que formado primero en la Escuela Municipal de Barcelona, en 1924 decidió marchar del Estado español para evitar el servicio militar y mostrar su oposición rotunda a la nacionalidad española. Se trasladó a París donde estudió en la prestigiosa Schola Cantorum donde llegó a ser discípulo de Vincent de Indy (1851-1931) y también de Albert Roussel (1869-1937). Vicecónsul en Le Havre de la mano de su amigo personal, el poeta Josep Carner (1884-1970), en 1937 conoció a Gerhard en París en el transcurso del Festival de la SIMC donde se interpretó una obra suya. Fue entonces cuando Gerhard le comunicó el delicado estado de la causa republicana en la contienda de la Guerra Civil española (1936-1939), cosa que llevó a Valls i Royo a entrar de nuevo en España, luchar y acabar exiliado en los campos de Argelès y Barcarès. Volvió de nuevo a Le Havre donde se dedicó a la composición.

En la década de los treinta había obtenido destacados premios de composición. Así, si en 1932, la Musical Fund Society de Filadelfia le había reconocido con el primer premio al concurso internacional de composición por su *Concierto para cuarteto de cuerda y orquesta* (1931), tres años después, en 1935, obtuvo ex -aequo, junto a Joaquim Zamacois (1894-1976) y Josep Barberà i Humbert (1874-1947), el Premi Juli Garreta por su *Sinfonía* (1935) que ahora presentamos. Desgraciadamente, la Guerra civil imposibilitó su estreno por parte de la Orquestra Pau Casals. Con los pasos de los años, el propio Casals después de haber analizado detenidamente el *Concierto para violoncelo y orquesta* (1943) no dudó en hacerle saber que se trataba de «una obra notable y una filigrana de perfección» además que no se le podía pedir mayor perfección.

Elogios similares son los que declara el editor de esta primera publicación de la *Sinfonía* que, en algunos catálogos, puede leerse como la Sinfonía «a la memoria de Juli Garreta», dedicatoria que hay que relacionar con el citado premio de la Generalitat de Catalunya. Estrenada, parcialmente, en el Festival de la SIMC de Varsovia de 1939 y en Bruselas, su estreno íntegro tuvo lugar en París y, en Barcelona, no se estrenó hasta el año 1957 gracias a la determinación de Eduard Toldrà al frente de la Orquestra Municipal de Barcelona.

Estamos ante una obra de grandes proporciones y que se conserva, como la integridad del fondo Josep Valls, en la Biblioteca de Catalunya. Con un trabado discurso musical, de elaboración exquisita, con un punto deutor del nacionalismo musical, esta Sinfonía, a juicio de Ros Marbà, «*está muy bien escrita en cuanto a medios, muy bien resuelta a nivel de arquitectura, con contenido y una orquestación de ascendencia francesa*».

Ojalá esta edición pueda contribuir al reconocimiento y a la memoria de Josep Valls i Royo, de quien el citado Josep Carner escribió aquello de «*A Josep Valls, també llunyà, de tan present*» (A Josep Valls, también lejano, de tan presente).

Oriol Pérez i Treviño

Symphony in memory of Juli Garreta

The name Valls seems to be predestined to have a recurring close connection to Catalan musical heritage. For example, it was the surname of the chapel choir master Francesc Valls (Catalonia, 1671-1747). One of the most important musicians in the realm of Baroque music in Catalonia, he composed the renowned *Missa Scala Aretina* (1702), a piece which provoked a controversy in Europe regarding the rules of musical composition. Valls is also the name of the town where the great composer Robert Gerhard (1896-1970) was born, and a friend of his, the composer Josep Valls i Royo (1904-1999).

The composer Josep Valls i Royo first studied music at the Municipal Music School of Barcelona before leaving Spain in 1924 to avoid doing the compulsory military service and to show his opposition to the Spanish state. He went to Paris and studied at the prestigious Schola Cantorum where he was a disciple of Vincent d'Indy (1851-1931) and Albert Roussel (1869-1937). His friend, the poet Josep Carner (1884-1970), was the Spanish Consul in Le Havre and offered him the post of Vice-Consul. During that period, he met Robert Gerhard in Paris in 1937 at the International Society for Contemporary Music (ISCM) Festival when Valls i Royo went to perform one of his musical compositions. Gerhard explained to him just how delicate the situation was at that time for the Republicans fighting against Franco's troops in the Spanish Civil War (1936-1939) and Valls i Royo decided to return to Spain to fight. After the war, and Franco's victory, he ended up exiled in refugee internment camps in Argelers and Barcarès. Eventually he returned to Le Havre and devoted himself to composing music.

During the 1930s, Valls i Royo won prestigious prizes for his compositions. The Musical Fund Society of Philadelphia awarded him first prize in their international composition competition for his *Concert per a quartet de corda i orquestra* (Concert for string quartet and orchestra, 1931). Three years later in 1935 he was awarded, *ex-aequo* alongside Joaquim Zamacois (1894-1976) and Josep Barberà i Humbert (1874-1947), the Juli Garreta Award for *Simfonia* (1935) which we present here. Unfortunately, they were unable to premiere the piece in Catalonia with Pau Casal's orchestra due to the outbreak of the Spanish Civil War. Some years later, after a close study of Valls i Royo's *Concert per a violoncel i orquestra* (Concert for cello and orchestra, 1943), Casals himself told him that it was "an impressive work of perfect skill". He added that it was not possible to ask for a more perfect work.

Similar praise was offered by Antoni Ros Marbà, the editor of the first publication of *Simfonia* (also titled *Simfonia 'a la memòria de Juli Garreta'* in some catalogues, a dedicatory linked to the Catalan government's Juli Garreta Award he received, as previously mentioned). Partly premiered at the ISCM Festival in Warsaw in 1939 and, later, in Brussels, its first full performance was in Paris. It was eventually played in Barcelona in 1957 thanks to the determination and insistence of Eduard Toldrà, conductor of the Barcelona Municipal Orchestra.

With *Simfonia*, we are talking about a landmark work of huge importance. It is conserved along with all Valls i Royo's other work in the Library of Catalonia. With its exquisitely elaborated musical structure following the musical nationalism of the time, according to Ros Marbà *Simfonia* "is extremely well-written regarding instruments, extremely well-constructed, and with a French air to its content and orchestration."

We hope this edition of the composition will contribute to the recognition and memory of Josep Valls i Royo. As Josep Carner wrote, "To Josep Valls, far away too, yet so present."

Oriol Pérez i Treviño

a la memòria de Juli Garreta

Josep Valls (1904-1999)

[illegible]

(1) Metrònom segons Eduard Toldrà.